

פרשת בלק

הכל ללא דצדיקיא

וואס האט הרה"ק רבינו המקובל נורא
הרה"ק רבי צבי הירש אייכנשטיין בעל עטרת
צבי שר בית הזוהר מזידיטשוב זי"ע געזאגט
פאר זיין רעבצין ע"ה פאר איר פטירה?

(יארצייט י"א תמוז)

הרה"ק רבי מנחם מענדל אב"ד סיקסא זי"ע
וואס זיין לעצטע נאמען איז שיק, וואס איז די
מקור פינעם נאמען שיק?

(יארצייט י"ב תמוז)

ווי באקאנט איז הגה"ק רבי חיים הכהן
ראפאפורט אב"ד לבוב בעל שו"ת רבינו חיים
הכהן זי"ע געגאנגען צום וכוח נגד די כת
הפרנקיסטים ימ"ש מיט תכריכים, וואס
האט ער געזאגט אויפן פירוש המשנה: רבי
אַלְעָזָר אֹמֵר, וְדַע מֵה שְׁתֵּיב לְאַפִּיקוֹרוֹס. ווען
ער איז צוריק אהיים געקומען?

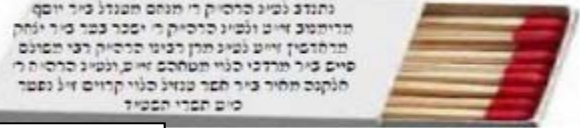
(יארצייט י"ג תמוז)

וואס האבען צדיקים געזאגט אויף הגה"ק רבי
אברהם אביש בעל ברכת אברהם מפראנקפורט
דמיין זי"ע הנקרא רבי אביש'ל פראנקפורטער
(יארצייט י"ב תמוז)

אידן האבן שוין געזעהן ישעות
מיטען מנדב זיין א טאג אדער א
חודש דעם הלולא דצדיקיא, רופט
שוין צו מנדב זיין אין א שטאט
אבער איבער די גאנצע וועלט
הזכות הצדיקים וועט זיכער מגין
זיין פאר אייך עב"ג בב"א רופט.

1866-368-6724

הל' לא דצדיקיא

תנודב לחודש
תמוז לע"ג
הרה"ג ר'
שמואל ב"ר
שמעון ווייס ז"ל
נפטר י' תמוז
תנצב"ה

היום זונטאג פרשת בלק י"א תמוז חל היארצייט של הרה"ק בעל עטרת צבי מזידיטשוב רבי עבי הירש ב"ר יצחק אייזיק זי"ע

נסתלק לגנזי מרומים י"א תמוז תקצ"א זכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

רבינו המנוח נואה הרה"ק רבי צבי הירש אייכנשטיין זצ"ל עטרת צבי סר ב'ת הזאה מ'זיטשיל זי"ע נ'אז' זעיר סאמאר 5227

תכ"ג זאמ"ג הרה"ק ר' יצחק אייזיק מסאפרין ראש זיטשיל קאמארנא זי"ע זאמ"ג הרבנית הנצרכת מרת ה'נרא ע"ה

רבינו היה מקובל אלקי תלמיד מובהק על ידי השפעת אחיו הגדול הרה"ק ר' משה מסאמבור זי"ע מהרה"ק ר' יעקב יצחק הורוויץ בעל החוזה מלובלין זי"ע.

וסיפר, שבשנה האחרונה לימי חייו של רבו הרה"ק מלובלין בחודש מרחשון, כשכבר היה חולה ולא יכול להלך בעצמו, הוליכו רבינו ביחד מן בית המדרש לחדרו במצואי שבת קודש אחר הבדלה, היה אז זמן קידוש לבנה, אבל השמים היו מכוסים בעבים וירד גשם שוטף ולא נראתה הלבנה, אמר החוזה זי"ע: עתה מהראוי היה שיתן לנו ר' הירש לבנה יפה לקדשה! כשמעו זאת רבינו החזיר אותו מיד אל הבית המדרש והעמידו אצל החלון הראשון שבה לידו ואמר לרבו: הרי לכם לבנה טובה לקדשה! וכרגע נראה הלבנה מבין העבים, וחוזה מלובלין קדש אותה אצל החלון. (והפלא שבדבר היה לא רק בזה שיצאה הלבנה מבין העבים תוך כדי דבורו, כי אם במה שנראתה הלבנה דרך החלון החוזה, שלא היה מסוכן כלל כנגד הלבנה לפי מצבה בעת ההיא) אחר קידוש לבנה אמר הרבי מלובלין לחסידיו: אתם בודאי חושבים שהפך ר' הירשלי את כתלי בית המדרש והעמיד את החלון נגד הלבנה, לא כן! הוא הפך את מערכת השמים והעמיד את הלבנה נגד החלון, כדי שלא להטריח אותנו בחולשת כחונ להעמיד אותנו אצל חלון רחוק. (עשר קדושות - מערכת ב' אות ל"ב)

"דער רבי" או דער רבי רבי הירש, כי קיבלו רבו מובהק בשנת תקצ"א אחרי פטירת רבו הרה"ק ר' נפתלי צבי בעל זרע קודש מראפשיץ זי"ע, והרחיק ר' אייזיק מלאמארט זי"ע, שהיה מקאמינקא זי"ע, הרה"ק המקובל ר' מרדכי לעטר בעל מאמר מרדכי מראהבין זי"ע, הרה"ק ר' דוד זאטסי מלאמארט זי"ע, ובראשם אחיו הק' הרה"ק ר' משה סאמבור זי"ע. הרה"ק שכר בערש מזידיטשוב זי"ע הרה"ק ר' סטנודל מקאמארט אכל זכרון בדברים זי"ע הרה"ק ר' יואל מסאמבור זי"ע.

ונכון לציין: הרה"ק ר' אברהם שלום האלבערשטאם ראש שושלת סטראמקוב בעל דברי שלום זי"ע אמר שלא עבר עליו אצל אביו הרה"ק ר' יחזקאל שרגא בעל דברי יחזקאל משינאווא זי"ע שלא שח ודיבר מרבינו בעל עטרת צבי. (רבינו הקדוש משנאווא)

פעם אחת היה רבינו בעיר מונקאטש, וכשחזר לביתו יצאו כל העיר ללתו ובראשם הרה"ק ר' צבי אלימלך בעל בני יששכר מדינוב זי"ע, כשחזר הבני יששכר יצא לביתו אחר שליוהו, ענה ואמר "מער וויפל בלעטער עס איז דא אויף די ביימער, האט דער מחותן (היה מחותנו של רבינו כי בנו הרה"ק ר' שמואל לעטר פאנסינסק זי"ע היה תנו של הרה"ק ר' נפתלי הירשל לאביו זי"ע חתן רבינו) מתקן נשמות געווען אויפן יעצטיגן וועג".

רבינו היה רגיל לעורר בכל שנה את תלמידיו ולהזכיר את הכתוב מכבר בספרי הקדמונים, דתמו"ז נוטריקין ז"מני תשובה מ'ממשמששין ו'באין, ובכל פעם נתעוררו השומעים בהתעוררות רבה, ואף שדבר זה מובא כבר בקדמונים, אפי"כ כשרבינו אמר דיבורים אלו המשיך התעוררות גדול בכל השומעים. (עבודת עבודה פי' בהעלותך).

פעם אחת היה רבינו בעיר קאליש בעל כיוון ברבנות הגה"ק ר' יעקב לורברבוים מליסא בעל נתיבות המשפט זי"ע קודם שהלך לליסא, ואחרי כן כשחזר לשם לעת אחרונה. מפני כבוד התורה הלך רבינו אליו ביום השבת לברכו בשלום, ואמר לפניו דברי תורה בפלפול הלכה, אמר לו הגה"ק מליסא דבר תורה גם הוא, אבל לא בפלפול הלכה כי אם בדברי קבלה, הולחפו שני גדולי תורה אלה את שיטותיהם על עמ' זה. רבינו המקובל, נעשה לפי שעה למפולפל, והגה"ק מליסא המפולפל נעשה לבעל קבלה בהתנחלת. אמר לו רבינו אז בדרך צלילות (פרק ו' משה ז') המשנה דעדות שאן אליהו בא לא לטאות לא לטהר לא לחקק ולא לקרב אלא לעשות שלום בעולם, כי הלומדים נוהגים לאמור: שאין כחם של החסידים ורבותיהם רק בנסתרות ולא בנגלות התורה, והחסידים עונים לעומתם: שהלומדים ידם רב להם רק בגמ"ל ולא בחכמת הקבלה, עכשיו יכול אליהו הנביא ז"ל לבוא לעשות שלום בעולם ולהוכיח: שהלומדים גדולים גם בסתרי תורה, ראיה לדבר הגאון מליסא: והחסידים יש להם ז"מ בגמ"ל, סימן לדבר הרב מזידיטשוב.

כעשר שנים קודם לפטירתו של רבינו, חלה רבינו במחלה קשה מאוד, שכמעט כבר אמרו גואש לחייו, כשנתרפא רבינו וחזר לחיים. אמר: שמכל הצדיקים שהתפללו לחייו, נכנסו ביחוד בעובי הקורה בשבילו הצדיקים הרה"ק ר' אברהם יהושע העשיל בעל אוהב ישראל מאפסא, הרה"ק ר' נפתלי צבי הורוויץ בעל זרע קדש מראפשיץ הרה"ק ר' משה טייטלבוים מאוהעל בעל ישמח משה, ובין השלשה האלה הגדוש ביחוד את הרה"ק מראפשיץ זי"ע שאילו נסע אפי"כ מתוך הכרת טובה לביתו, ונעשה שמה שזכות הודאה לרופא מחלי.

רבינו היה רגיל לעורר בכל שנה את תלמידיו ולהזכיר את הכתוב מכבר בספרי הקדמונים, דתמו"ז נוטריקין ז"מני תשובה מ'ממשמששין ו'באין, ובכל פעם נתעוררו השומעים בהתעוררות רבה, ואף שדבר זה מובא כבר בקדמונים, אפי"כ כשרבינו אמר דיבורים אלו המשיך התעוררות גדול בכל השומעים. (עבודת עבודה פי' בהעלותך).

פעם אחת היה רבינו בעיר קאליש בעל כיוון ברבנות הגה"ק ר' יעקב לורברבוים מליסא בעל נתיבות המשפט זי"ע קודם שהלך לליסא, ואחרי כן כשחזר לשם לעת אחרונה. מפני כבוד התורה הלך רבינו אליו ביום השבת לברכו בשלום, ואמר לפניו דברי תורה בפלפול הלכה, אמר לו הגה"ק מליסא דבר תורה גם הוא, אבל לא בפלפול הלכה כי אם בדברי קבלה, הולחפו שני גדולי תורה אלה את שיטותיהם על עמ' זה. רבינו המקובל, נעשה לפי שעה למפולפל, והגה"ק מליסא המפולפל נעשה לבעל קבלה בהתנחלת. אמר לו רבינו אז בדרך צלילות (פרק ו' משה ז') המשנה דעדות שאן אליהו בא לא לטאות לא לטהר לא לחקק ולא לקרב אלא לעשות שלום בעולם, כי הלומדים נוהגים לאמור: שאין כחם של החסידים ורבותיהם רק בנסתרות ולא בנגלות התורה, והחסידים עונים לעומתם: שהלומדים ידם רב להם רק בגמ"ל ולא בחכמת הקבלה, עכשיו יכול אליהו הנביא ז"ל לבוא לעשות שלום בעולם ולהוכיח: שהלומדים גדולים גם בסתרי תורה, ראיה לדבר הגאון מליסא: והחסידים יש להם ז"מ בגמ"ל, סימן לדבר הרב מזידיטשוב.

כעשר שנים קודם לפטירתו של רבינו, חלה רבינו במחלה קשה מאוד, שכמעט כבר אמרו גואש לחייו, כשנתרפא רבינו וחזר לחיים. אמר: שמכל הצדיקים שהתפללו לחייו, נכנסו ביחוד בעובי הקורה בשבילו הצדיקים הרה"ק ר' אברהם יהושע העשיל בעל אוהב ישראל מאפסא, הרה"ק ר' נפתלי צבי הורוויץ בעל זרע קדש מראפשיץ הרה"ק ר' משה טייטלבוים מאוהעל בעל ישמח משה, ובין השלשה האלה הגדוש ביחוד את הרה"ק מראפשיץ זי"ע שאילו נסע אפי"כ מתוך הכרת טובה לביתו, ונעשה שמה שזכות הודאה לרופא מחלי.

כמה שבועות לפני הסתלקותו, נפטרה זוגתו הרבנית הצדיקת מרת רחל פערל ע"ה בשנת תקצ"א בכ"ג סיון, והרבנית התגלתה לרבינו מעולם העליון, אמר לה רבינו כי עוד מעט יעלה גם הוא למעלה, ואחר זמן קצר נסתלק רבינו לגנזי מרומים ביום י"א תמוז בשנת תקצ"א.

יום לפני הסתלקותו קרא אליו את חתנו הרה"ק ר' יהודה צבי מרוזא זי"ע ושאלו: הרשאי אדם לייחס לעצמו איזה מעלה טובה למען ילמדו ממנו? והתנו אישר לו שהדבר מותר, אמר לו רבינו: כל ימי חפשתי ולא מצאתי בי שום מעלה, מלבד זו שזכית לנשאות ארבעים יתומות עניות, כל פעם שערכתי חתונה לאחד ממצאאי חיפשתי גם בן זוג לי תימחה ונתתי לה נדוניה ומזונות על שולחי. (שאלת הקדוש)

מרגלא בפומיה דהרה"ק ר' יחזקאל האלבערשטאם בעל דברי יחזקאל משינאווא זי"ע לומר בשם צדיקים "כי מי שאי אפשר לו להיות ביום ל'ג בעומר במירוון, יסע לזידיטשוב להשתטח על ציון קדשו על עטרת צבי ביום י"א תמוז, וירגיש שם טעם מעין מה שמרגישים בל'ג בעומר במירוון.

הרה"ק ר' חיים אלעזר שפירא ממונקאטש בעל מנחת אלעזר זי"ע מצא לכך רמז גדול ליה' אפי' (תהלים ל"ח) גדלו ליה' ר"ת ל"ג (בעומר) אפי' ר"ת י"א תמוז, והוסיף כי הנמצא בחוף לארץ שאינו יכול להיות בל'ג בעומר במירוון, יהיה על כל פנים היום בזידיטשוב וירגיש טעם מעין זה. (דברי תורה ח' כ"א)

הרה"ק ר' מאיר מפרעמישלאן זי"ע אמר: שהכריזו בשמים, שבימים י"א תמוז לא ירדו נשמים בזידיטשוב, כדי שיוכלו העולים אל קברו של רבינו להשתטח עליו באין מפריע, והכריזו אז מאומתת בכל שנה ושנה בזידיטשוב עצמה, וכרוב השנים גם בכל הסביבה.

רבינו פעל אצל הקב"ה שביואה גדולה של תשאר נשמתו בעולם עד יום יוס' (ש"י תמוז) למען יוכלו אחינו בני ישראל להוושע על ידו. (ילקוט טעורת צבי קפ"ד)

רבינו לא השאיר אחריו בן כי אם בנות וחתניו רבנן, כי בנו יחידי מת בחייו. רבינו כתב במכתב אל תלמידיו הרה"ק ר' שלמה מזילינא זי"ע אודות בנו, ואמר על עצמו: כשיבוא לעלמא דאתי וישאל אותי ר"ש בן יוחאי על מה שלא הניחו בן ליושי, ישיב לו כן, בגלגול ראשון היה לבן ובגלגול זה יש לי הרבה בנים. (דהיינו תלמידים - כי כל התלמוד אתה בן חברו באילו ילדיו-סנהדרין י"ט)

סגולה לשכחה
סגולה נפלאה מנוסה ובודק לשכחה: שיראה מכל מה שלומד שיכנס בו איזה מדה טובה ממה שלמד יעשה ויראה שיכנסו בקרבו כמים וכשמנן בעצמותיו, ואז יעשה חלק מחלקו חיינו ולא תשכח ממני. (בית ישראל)

סגולה
בספר דברי תורה כתב: שמעתי ממגידי אמת שהיו אצל מהרצ"ה מזידיטשוב בעת שהיה חולה מסוכן רח"ל עד שהכריז בעצמו כי הוא בכלל גוסס, ציוה ליתן צדקת לתוך קופת רבי מאיר בעל הכס, ואמר: כי סכנת הגוסס הוא יען כי רוב גוססים למיתה, מה שאין כן רוב חולים לחיים, ועל זה רבי דחישי למיעוטא על כן על ידי רבי מאיר בעל הכס נצטו זכותו ולשיטתו חוששים למיעוטא דחיים וישאר בין החיים.

מתורתו של רבינו

המלאכה הייתה זי"ע לכל המלאכה לעשות אתה והותר מוה"צ"ה מזידיטשוב זי"ע ששאל להרה"ק ר' אברהם חיים מזאטשוב בעל אורח לחיים זי"ע למה נוהג ליתן סגולות לבאים להיושע אצלו, והשיב לו דהרי תפילה עושה מחצה, לכן נותן סגולה עבור החצי השני, אמר לו הרה"ק מזידיטשוב, אנו מתפללים יותר מהמתבקש עד שאנו נענים על הכל ואין לנו צריכים לסגולות, והו"ה המלאכה" הרומז לתפילה כאמרו ז"ל "עבודה שבלב זו תפילה" היתה דים" פעלה את פועלתה משום שהתפללו "הותר" יותר מהמתבקש. (דברי יוסט)

הל' לא דצדיקיא

תנודב נמינ הכריק ח' תנחם תנודב ביר יוסק
הדוחסוב זייס ונמינ הכריק ח' יוסבר ככר ביר יוסק
הדוחסוב זייס ונמינ תנחם הכריק רבי תנחם
סייס ביר תנודב ביר תנחם זייס ונמינ הכריק ח'
הקוסב תליר ביר תנודב ביר תנחם זייס ונמינ
ביר תנודב תנחם

היום מאנטאג פרשת בלק י"ב תמוז חל היארצייט של הרח"ק

אב"ד סיקסא

רבי מנחם מענדל ב"ר יעקב זי"ע

נסתלק לגזי מרומים י"ב תמוז תרפ"ח זכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

ר'נו הרה"ק רבי מנחם מענדל ש"ך אב"ד סיקסא זי"ע נואב לאב"ו הרה"ק ר' יעקב אב"ד סיקסא זי"ע נפ"ק י"ב ה'ה'ג"ק
הרה"ק ר' צאב אב"ד סיקסא זי"ע נפ"ק י"ב ה'ה'ג"ק ר' אב"ד סיקסא זי"ע נפ"ק י"ב ה'ה'ג"ק ר' אב"ד סיקסא זי"ע נפ"ק י"ב ה'ה'ג"ק
ר' יצחק אייזיק זי"ע בן הרה"ק ר' צאב זי"ע בן הרה"ק ר' תנחם אייזיק זי"ע בן הרה"ק ר' אב"ד סיקסא זי"ע נפ"ק י"ב ה'ה'ג"ק
הרה"ק ר' שמואל זי"ע אב"ד סיקסא זי"ע נפ"ק י"ב ה'ה'ג"ק ר' אב"ד סיקסא זי"ע נפ"ק י"ב ה'ה'ג"ק ר' אב"ד סיקסא זי"ע נפ"ק י"ב ה'ה'ג"ק

רבינו היה גאון המאור הגדול וצדיק מפורסם ובעל מדות טובות ונשגבות, ודרשן מפואר, ומרביץ תורה. כשהגיע לפרקו נשא להרבנית הצדיקת מרת טויבא עי"ה בת הרה"ק ר' שמואל זאב סג"ל ויונגרייז אב"ד באיאם זי"ע בן הרה"ק ר' אשר אנשיל מטשענגער בעל מנוחת אשר זי"ע בשנת תרנ"ח נתקבל לרב ודומיץ חברת הש"ס בגראסווארדיין, והיה שם ז' שנים, ואחר כן בשנת תרס"ד נתקבל לאב"ד קירכדריף שיהיה שם ז' שנים, וגי שנים אחר כן כבר היה אב"ד בעיר סיקסא שכ"א שנים הרביץ שם תורה ברבים. רבינו הוציא לאור ספרו אביו ספר ישרש יעקב, ביחד עם אחיו הגה"ק ר' מאיר שיק אב"ד אנאד זי"ע ונכון לציון מה שרבינו הביא מאביו בדרך צחות בספרו ישרש יעקב: ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת. (פרשת חיי שרה כ"ג ז') ויש להמליץ בדרך צחות כי פטפוטי דאורייתא טבין, כי עם הארץ מצאתי להם תקנה דהיינו, שיחזיקו או יכבדו את התורה הקדושה זה נקרא מחזיק ועץ חיים היא למחזיקים בא, אמנם מי שלא שת לבו לכל זה ונקל בעיניו כבוד התורה ולומדיה אז הוא בכלל עם הארץ אשר אמר עליו רבי עקיבא כשהייתי עי"ה וכ"ו והוא אבן נגף לכל דבר שבקדושה, ולא די שאינו מחזיק כי אם מזיק לתלמידי חכמים ולכל דבר שבקדושה, מימיני אלו הראשונים הם המחזיקים, ואלו

האחרונים הם המחזיקים. וזה שאמר הכתב: ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת, כלומר אלו העמי הארץ היה מקרב שהם מבני חת שאות ח' בתוכם שהם המחזיקים ומכבדים תורה הקדושה ולומדיה אשר יעשה האדם וחי בהם. ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים. הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אבליכם. (פרשת ויחי מ"ט א'-ב') בדרך צחות: הכל רצים לאגדה וזה יקר בעיני העולם כי זה מבינים, וצריך לעשות רצונם גם בזה פן על ידי זה יש לפעול אצלם איזה דבר טוב. וזה הכוונה: בעת שתאספו, אז ואגידה לכם: אומר לכם דברי אגדה המושכים לבו של אדם, את אשר יקרא אתכם: מה שהוא יקר אצליכם, וזה יהיה: באחרית הימים כנ"ל. כי אז הקבצו ושמעו בני יעקב: אשר הם במדינה קטנה, אמנם אני מבטיחכם כי על ידי זה: ישמעו אל ישראל אביכם: תזכו למדריגות ישראל. (ישרש יעקב)

נסתלק לגזי מרומים י"ב תמוז בשנת תרפ"ח ומנוחתו כבוד בבית החיים סיקסא. נשאר אחריו בנו הקדושים הרה"ק ר' אשר אנשיל דומיץ סיקסא הי"ד זי"ע, הרה"ק ר' דוד אב"ד נעמעשסאלאק הי"ד זי"ע הרה"ק ר' מארים חיים מעיר פאפא הי"ד זי"ע, הרה"ק ר' משה אב"ד אוהל אסתר בודאפעסט הי"ד זי"ע, הרה"ק ר' רפאל אברהם שיק הי"ד זי"ע, הרה"ק ר' יקותיאל מרדכי אב"ד מישקאלץ זי"ע זכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

אן אדווערטייזמט אין הלולא דצדיקיא וואס ווערט געזעהען ביי טויזנטער מענטשען ברענגען ב"ה די בעסטע רעזולטאטן רופט שוין: 1866 368-6724

תנודב תחודש
תמוז לע"ג
הרה"ק ר'
שמואל ב"ר
שמעון ווייס
ז"ל נפטר ה'
תמוז תנודב ה'

צו באקומען טעגלעך די יארצייטען אימעלט צו
Mosdoss@gmail.com

אן אדווערטייזמט אין הלולא דצדיקיא וואס ווערט געזעהען ביי טויזנטער מענטשען ברענגען ב"ה די בעסטע רעזולטאטן רופט שוין: 1866 368-6724

היום חל היארצייט של רבינו בעל הטורים רבינו יעקב בן רבינו אשר זי"ע נסתלק ועלה לשמים בשנת ה"א ק"ח מתורתו של רבינו: ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיתך עם קדש לה' אלקיך כאשר דבר. (פרשת כי תבא כ"ו י"ט) היינו דאמרינן עתיד הקדוש ברוך הוא להיות עטרה בראש כל צדיק וצדיק, שאותה עטרה שמעטרים להקב"ה בתפלתם מחזירה להם, אבל מי ששח שיחת חולין בבית הכנסת מקיפים לו כל גופו בקוצים וכו'

היום דינסטאג פרשת בלק י"ג תמוז חל היארעייט של הגה"ק

אב"ד לבוב בעל שו"ת רבינו היים הכהן רבי חיים ב"ר שמחה הכהן זי"ע

נתנדב לחודש תמוז לע"נ הרה"ג ר' שמואל ב"ר שמעון ווייס ז"ל נפטר י' תמוז תנצב"ה

נסתלק לגנזי מרומים י"ג תמוז תקל"א זכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל אמן
רבינו הגה"ק רבי חיים הכהן ראפאפארט א"מ א"צ 212 על 1017 רבינו חיים הכהן זי"ע אחי הגה"ק ר' צבי הירש א"מ א"צ 1812 וויאןאוויק
זי"ע הגה"ק ר' נתן א"מ א"צ 1812 וויאןאוויק זי"ע הגה"ק ר' יצחק ראמ"צ 1812 וויאןאוויק זי"ע הגה"ק ר' אליהו א"מ א"צ 1812 וויאןאוויק
ר' א"מ א"צ 1812 וויאןאוויק זי"ע הגה"ק ר' גבריאל הכהן זי"ע הגה"ק ר' גרשון א"מ א"צ 1812 וויאןאוויק זי"ע הגה"ק ר' יוסף א"מ א"צ 1812 וויאןאוויק
זי"ע הגה"ק ר' בנימין א"מ א"צ 1812 וויאןאוויק זי"ע הגה"ק ר' אברהם הכהן א"מ א"צ 1812 וויאןאוויק זי"ע הגה"ק ר' אברהם הכהן א"מ א"צ 1812 וויאןאוויק
זי"ע הגה"ק ר' אברהם הכהן א"מ א"צ 1812 וויאןאוויק זי"ע הגה"ק ר' אברהם הכהן א"מ א"צ 1812 וויאןאוויק

והרב מו"ה חיים ממלא מקומו והיה גם כן פה והגליל אבי"ד משנת תקי"א עד שנת תקל"א, ועולה לא נמצא בו, הורה צדק לעדת ה' ושפט משפטים ישרים יום ג' י"ג תמוז תקל"א
נשאר אחריו בניו הקדושים בנו בכורו הגה"ק ר' אריה לייב ר"מ לבוב זי"ע שעוד בחיי אביו נתקבל לריש מתיבתא בלבוב, וגם נפטר על פני אביו בכי"ה סיון שנת תקי"ט י"ג שנה לפני פטירת רבינו אביו.
הגה"ק ר' נחמן אבי"ד גלוגא זי"ע, הגה"ק ר' שמחה אבי"ד פודהייץ זי"ע. וחתנו הגה"ק ר' אהרן סג"ל איסטונגא אבי"ד רישא זי"ע בן הגה"ק יהודה לייב אבי"ד לבוב זי"ע, וחתנו השני הגה"ק ר' יואל קאצינעלנבון אבי"ד ור"מ אריטשוו זי"ע.
ונכון לציינן מעשה נורא: בימי רבינו היה שם בלבוב הגה"ק בתורה ובחכמת הקבלה ר' משה מיזיס זי"ע ועדת לבוב שמו עיניהם עליו לשומו לראש הישיבה, ואולם רבינו בקש לתת המשורה הזאת לבנו בכורו הגה"ק ר' אריה לייב זי"ע, ומזה נצמחה מריבה גדולה, אך אצילי העיר לבוב לא הרפו מן הדבר וקבלו את הר"ר משה לראש הישיבה, ואולם כאשר דרש הרב משה הנ"ל הדרשה הראשונה בשבת, שב לביתו ויחלה ונפטר בחצי ימיו בר"ס מלאו לו ארבעים שנה, ונעשה הגה"ק ר' אריה לייב זי"ע ראש ישיבה תחתיו אך גם הוא לו ארכו ימים כי מת על פני אביו, וכראות רבינו כי נלקח ממנו מחמד עינו, התחתן עם אלמנת הרב ר' משה הנ"ל ונתן את נכדו לבן הר"ר משה לאשה, ובן הר"ר משה הזה היה צדיק יסוד עולם הגה"ק ר' אליהו מיזיס זי"ע וגם שם עינו על כל בית הר"ר משה הנ"ל והשיא את בנו הגה"ק ר' מרדכי מיזיס זי"ע עם נכד הגה"ק ר' דוד אלטשולער בעל מצודות דוד זי"ע. את כל אלה עשה לכפר פני נפש הצדיק הר"ר משה הנ"ל אשר חשב כי יצאה בלא יומה בעבורו.

שהשרים תמהו ויהללוהו, ואמרו: אין זה כי אם רוח ה' בקרבנו, ובחזרתו לביתו מהוכוח העצום והנורא, אמר פירוש המשנה: רבי אלעזר אומר, ודע מה שתשיב לאפיקורוס. (מסכת אבות ב' י"ד) ואיך יוכל האדם לדעת מה להשיב לזולתו בטרם יקשיבו אזניו דברת שאלתו? (וכאשר קרה לו באמת אשר מתנגדו ה' העמיקו בשאלות אשר הכינו למו בהמשכת זמן רב, אבל הוא נלחץ היה להשיב בתפוז אמרים נכוחים, ומשגי טעם, ומבלי התמהמה מאומה) אלא הענין הוא דיש שתי מדות אהבת ה' ויראת ה', מדת אהבה מכונה ברמז בשם דע כמו שכתב: ואתה שלמה בני ד"ע את אלהי אביך ועבדוהו בלב שלם ונפש חפצה פי כל לבבות דורש ה' וכל יצר מחשבות מביין אם תדרשנו ימצא לך ואם תעזבנו זניחך לעד. (דברי הימים א' כ"ט) ומדת היראה מכונה בשם מה, ככתוב: ועתה ישראל מה' ה' אלקיך שאל מעמד פי אם ליראה את ה' אלקיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אותו ולעבד את ה' אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך. (פרשת עקב י"ג) וזה כוונת התנא ודע מה אם תשיג שתי מדות אלו היינו אהבה ויראה שמכונים בשם "דע ומה" להך תהיה בטוח שתישב לאפיקורוס. (שו"ת מים חיים)
ונכון לציינן שרבינו היה מקודם מתנגד גדול וחולק על מרן הבעש"ט הקדוש זי"ע פעם אחת כשישב רבינו בחדרו ועסק בתורה, נכנס אליו אורח ומראהו כעני ותרמילו בידו, ונתן לו רבינו שלום ושאלו: מאין כבודו ומה שמו? השיב האורח: עפר ואפר אנני וזה שמי. שאל האורח את רבינו: ומי הוא כבודו? השיב רבינו: גם אני עפר ואפר. אמר האורח: אם כך הוא ששנינו עפר ואפר, למה תהיה מחלוקת בינינו? מיד הבין רבינו שהאורח הוא הבעש"ט. (סיפורי בעש"ט)
נסתלק לגנזי מרומים ביום ג' י"ג תמוז שנת תקל"א וצוה לפני פטירתו שלא לכתוב תוארים על מצבתו כי אם רב לבד.
וזה נוסח מצבתו: פה נטמן הרב מוה"ר חיים בן אדונינו מורינו ורבינו הגאון מו"ה שמחה הכהן ראפאפורט שהיה אבי"ד פה ק"ק לבוב והגליל וצ"ו

רבינו היה גאון אדיר ראש כל בני הגולה, ורדף הכת שבתי צבי ימי"ש, בכל מקום גודר גדר ועומד בפרץ ולא נשא פנים לשום איש, והיה ראש המדברים במדינת פוילין, ומכל ארצות הריצו אליו שאלות אף גדולי דורו, ונדפס ממנו ספר שו"ת רבינו חיים כהן וספר זכר החיים וספר מים חיים, וכמו כן יש כמה מדברי תורתו בספרו אחיו גבולת בנימין.
ובספרו שו"ת נראה שכל גדולי דורו פנו אליו בספיקותיהם, וצפו על פסקו כול פסק האורים ותומים.
כשהגיע לפרקו נשא להרבנית הצדיקת מרת מרים רעיה בת הגה"ק ר' שמואל שמעלקע אבי"ד פרעמיסל שפעמישל זי"ע בן הגה"ק ר' מנחם מענדל אבי"ד סלונים זי"ע
ומיד אחר חתונתו היה בית מדרשו קבוע ללמוד ולמוד בק"ק סלוצק, ומתחילה נתקבל רבינו כראש הישיבה בק"ק סלוצק במדינת ליטא ששם הרביץ תורה ברבים עד שנתפרסם שמו למרחוק, ואחר כך נתקבל לאבי"ד ור"מ בק"ק זיטל, ושם הוסיף אומץ בלמודים עם תלמידים גדולים ומובהקים, ובשנת ת"ץ נתקבל לאבי"ד בק"ק סלוצק, ומשם נתקבל באמצע זמן הקיץ תקי"א לשבת על כסא הרבנות בעיר לבוב וכהן פאר שם במשך אחת ושלשים שנה.
במשך הזמן הרביץ תורה ישראל וינהל את קהל עדתו בחכמה וגדרת ויהיה ראש אגוני זמנו.
בשנת תקי"ט ודר הבישוף מיקאלסקי שיאספו רבני ישראל ממדינת פולין לעיר לבוב לעמוד לוכוח עם ראשי כת הפרנקיסטים ימ"ש לעיני העמים והשרים בקטדרא הגדולה, וארבעים איש נאספו מן הארבעים נבחרו שלשה וה"ה רבינו זי"ע, הרה"ק ר' דוד ברוך אבי"ד איהלאוויץ זי"ע, ומרן רבינו הרה"ק רבי ישראל בעל שם טוב זי"ע, ובמשך שלשה ימים היה הוכוח מן כ"ג תמוז עד כ"ו תמוז. וסיפר, רבינו בלכתו שם התעטף בבגדי לבנים אשר האדם הולך בהם לבית עולמו, וינצחם ב"ה ברוב חכמתו עד

מתורתו של רבינו: ויאמר ה' אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום קרנכם לתוכת המזבח. (פרשת נשא ז' י"א) ופירוש המדרש: "מכאן שחונכת הנשיאים דחי שבת. (מבשר רבה י"ד א') וד"א אפרים מעור ראשי, מדבר בנישא אפרים שהקריב קרבנו לתוכת המזבח ביום השבת, שאמר: ביום השביעי נשיא לבני אפרים וכו', מן שנים חשבת יהיה לפי שכבר אמרו אותו יום שתחילתו הנשיאים יום ראשון היה, מכאן את למד שיום ה' להקריבה שבת היה, שלא תאמר והלא אין קרבן יחיד וזוהר את השבת, וזה הקריב בשבת, אמר תבירה: לא על פי עשה, שאני אגמרת לפשה: "נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום קריב את קרבנו לתוכת המזבח", בלא הפסק יקריבו זה אחר זה, הוי אפרים מעור ראשי לכך אמר ביום השביעי נשיא לבני אפרים] המדרש זה אמר דרושני? ותייך רבינו דאיתא בנורא: אותו היום שהוקם המשכן תנא: אותו יום נטל עשר טעורות; ראשון למעשה בראשית, ראשון לנשיאים, ראשון לכהונה, ראשון לעבודה, ראשון לירידת האש, ראשון לאכילת קדשים, ראשון לשכון שכניה, ראשון לברך את ישראל, ראשון לאיסור הבמות, ראשון לחדשים. (מסכת שבת פ"ח)
ראשון בשבת, ראשון בחודש, וכו', ונמצא החתיל חונכת המזבח ביום א' והיה שנים עשר נשיאים, ואי לא דחי שבת נמצא הקריבו הנשיאים שני שבעות היינו ששה בשבוע אחת, וששה בשבוע השנית, כי לא דחי שבת. נמצא ביום א' הקריבו שני נשיאים, וביום ב' גם כן ב' נשיאים. היינו: יום א' משבוע זאת ויום א' משבוע שנית, וכן חוזר חלילה עד תום כל השבוע, כל יום שני נשיאים. ואי אמרין דחונכת הנשיאים דחי שבת, נמצא בשבוע הראשונה הקריבו שבעה נשיאים, ולא נשתירי שבוע השניה רק חמשה נשיאים, וכלה הקרבתה ביום חמשה בשבת, ונשתירו שני ימים שכל יום הקריב רק נשיא אחד, היינו יום א' ויום ב' שבת, כי החמשה ימים הקריבו בכל יום שני נשיאים, היינו בשבוע הא' ובשבוע הב'. וזה דקדוק המקרא "נשיא אחד ליום ונשיא אחד ליום", וקשה: למה לי שני פעמים "נשיא אחד ליום"? אלא בוודאי להורות ששני ימים יהיו שלא יקריבו בהם רק נשיא אחד בכל יום, ונמצא מוכח דחונכת הנשיאים דחי שבת. (קהלת משה)

הל' לא דצדיקיא

היום דאנערשטאג פרשת בלק ט"ז תמוז חל היארצייט של חרז"ק

בעל אור החיים הקדוש

רבינו חיים בן עטר בן רבי משה זי"ע

נסתלק לגזי מרומים ט"ז תמוז תק"ג זכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

רבינו חרז"ק ר' חיים בן עטר בן ר' משה בעל אור החיים הקדוש ז"ל נפטר י"ז בספר, י' 2222

הנה נביאים קורין בעל הקדוש, הנה חרז"ק ר' אשיך הק' ורבינו בעל האור החיים הקדוש

בעת המלחמה העולמית השנייה בשנת תש"ד כבר עמדו חייליו של אותו הרשע ימ"ש במדבר מצרים, מוכנים ליכנס לארץ ישראל, ושלושה צדיקים יצאו אז יחד להשתטח על קברו של רבינו הק' בהר הזיתים, הלא הם הרה"ק ר' שלמ'קע מזויהל זי"ע הרה"ק ר' ישראל מהוסיאטין זי"ע והרה"ק ר' אהר'לע ראטה בעל שומר אמונים זי"ע ושלושתם יחד השתטחו על הציון הק' ועוררו רחמים על המצב הנורא, כאשר חזרו משם אמר הרה"ק מהוסיאטין זי"ע: הנני מובטח שהרשע לא יכנס לארץ ישראל, שאלוהו היאך הוא בטוח בדבר זה כל כך, אמר: בעת שהתפללנו על ציון האוה"ח הק' ראיתי את שם ה- וי"ה מאיר על קברו, וזהו סימן שפעלו בקשתינו ולא יארע לנו דבר וכך הוה.

רבינו בסוף ספרו כותב ואז תושע מאלוקי השמים ברוב עושר ושנות חיים וכתב בספר סגולת משה מהרה"ק ר' משה האפשטיין מווישנאוויץ זי"ע שהלימוד בספר אור החיים הק' מסוגל לעושר ושנות חיים. בספר אור יד החיים מהרה"ק ר' ישכר דוב באב"ד אב"ק בוסקא זי"ע כתב משם ספר עדן ציון שספר אור החיים הק' הוא מסוגל לשמירה בבית. בספר אמרי יוסף מהרה"ק ר' יוסף מאיר מספינקא זי"ע שהלימוד בספר אור החיים הק' מסוגל זרע של קיימא כיון שבעל האור החיים הק' לא היה לו בנים וטמן את כח ההולדה בספרו ויש כמה עדויות בזה.

בנעוריו הלך רבינו מגולה לגולה בצוק העתים, וגם עסק בסחורה אבל אבד כל הוננו, ואז נדד מארץ מולדתו לארצות רחוקות, ובימי נדודו השלים ספרו הק' אור החיים אחר שכבר הוציא ספרו חפץ ה' ואח"כ הוציא גם ספרו פרי תואר, בספרו חפץ ה', ואור החיים הראה גודל קדושתו ופרישותו וכחו בסתר, ובפרי תואר שרוב פעם חולק על הפרי חדש הראה עצם חריפותו ובקיאנתו. רבינו היה לו התקשרות ושייכות אל בני משה שבעבר נהר סמבטיון, על ידי מכתבים שנשלחו מהכא להתם ומהתם להכא. וכתב הרה"ק ר' אייזיק'ל מקאמאנא זי"ע בספרו (נתיב מצותיק) שרבינו זי"ע שמע בכל לילה תורה מפי הקב"ה, וגודל קדושתו אי אפשר לכתוב, והיה מיורדי מרכבה וגלוי נשמות, ומדרגתו רה"ק אמת.

Yuhrzeit.com

וכן בשו"ת דברי חיים חשש להסתפק בכשרות שוחט שאמר כי ספר אור החיים לא נתחבר ברוח הק', והוא בעצמו ז"ל פתח חיבורו הגי'ל וז"ל נפתחו השמים ואראה מראות אלקים, בורא קצות הארץ ואתבונן בהם מה שהורשתי להתבונן וכו'.

כתב רבינו בהקדמה לספרו אור החיים על התורה שהיה דורש בכל יום שני דרשות בערב ובבוקר לכל בני העיר, ולא היה לו שעות לפירושו על התורה רק ד-ה שעות בשבוע. בשנת תק"ב בא רבינו לירושלים, וקבע לו ב' ישיבות, ישיבה שלמד עם תלמידים בנגלה, בחריצות גדול ובקדושה ויטרה מעוטף בטלית ומעוטף בתפלין, ואידך ישיבה שלמד עם תלמידיו מהוגנים סתרי תורה. מחוץ התלמידים לא ידע שום אדם מקום מושב הישיבה, והעיד עליו הגה"ק החיד"א זי"ע שהיה אחד מגדולי תלמידיו, שכל רואי פניו חשבוהו למלאך ה' צבא-ות, שהשכינה חופפת עליו כל היום, וגם נדפס ממנו ס' ראשית לציון, על מסכתות שבו קבע גם כן הלכה למעשה, ותלמידו הגדול הגה"ק חיד"א כתב כי כל ספריו אחד מעשרה מחכמתו, וחריפותו הפלא ופלא, ולפי דורו היו תלמידיו מבהיל הרעיון, והיה כמעין המתגבר.

הרה"ק ר' פנחס מקארץ זי"ע אמר שהלימוד בספר אור החיים הק' הוא מסוגל לרומם את נשמת אדם. וצדיקים אמרו, כי כמו שלימוד בזה"ק מסוגל לטהר הנפש, כן הלימוד בס' אור החיים הק' מסוגל לזה. (נבדחת עבודה שיהוה)

הרה"ק ר' ישראל מרוזין זי"ע אמר כמו שבדורות הראשונים היה ספר הזהר מסוגל לטהרת הנשמה כך בדורות אלו ספר אור החיים הק' מסוגל לטהרת הנשמה וכ"כ בספר יסוד העבודה מסלונים ובספר סגולת משה.

בספר קיימו וקיבלו כתב נכד בעל דברי חיים זי"ע שמקובל אצלו מפי צדיקים שהלומד פירוש אור החיים הק' על פרישיון אחריו מות וקדושים מובטח לו שלא יפטר מן העולם בלא תשובה. כתב הגה"ק ר' חיים פאלג'י זי"ע בשם החיד"א שצירות פולין נגלה מהר"מ אלשיך זי"ע בהקיץ לאחד שהיה לומד בפירושו ויוסף ר"ח פלאג'י שכען זה נגלה לו בחלום על ספר אור החיים הק' שהוא מסוגל להינצל בעת צרה.

איני יודע מי הוא זה בעל שם, עד שאמר הר"ר גרשון בעל שם טוב, אז אמר האור החיים הק': עתה אני יודע מי זה. (עבודת עבודה)

מותרו של רבינו
וְיֹאמֶר ה' אֲמַחֶה אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר בְּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה עַד רֶמֶשׂ וְעַד עוֹף הַשָּׁמַיִם כִּי נַחֲמָתִי כִּי עָשִׂיתֶם. (פרשת בראשית ו' ד) וְלֹא מָצָא חֵן בְּעֵינֵי ה' (ו' ח) דַּמְשַׁע דְּלוּלִי שִׂמְצָא חֵן לֹא הִיָּה נִיצֵל, וְקִשָּׁה הֲלֹא הִיָּה צְדִיק תָּמִים? דְּכִיּוֹן שֶׁהַקְּב"ה נִיחָם עַל בְּרִיאַת הָאָדָם אֲשֶׁר עָשָׂה מֵעִיקָרָא, הִיָּה גַם נַח צְרִיךְ לְהַמְחוֹת עִם כּוֹלָם, אֲלֵא מִפְּנֵי שִׂמְצָא חֵן נִיצֵל, וְשֵׁמוּ נַח מוֹכִיחַ עֲלָיו כִּי נַח אוֹתִיּוֹת חֵן.

הרה"ק ר' יוחנן מקרלין זי"ע אמר שהלימוד בספר אור החיים הק' הוא סגולה לאמונה. הנה ידוע מה שאמרו דהנה שלשה ספרים נקראו קדוש אור החיים הקדוש. אלשיך הקדוש. השל"ה הקדוש. ופעם אחת שמע הרה"ק ר' יחזקאל משינאווא בעל דברי יחזקאל זי"ע אחד שאמר ספר התניא הקדוש וגער בו שאין קוראים קדוש.

רבינו לא ארכו לו השנים בירושלים עיה"ק ועלה נשמתו לשמימה במוצאי שבת ק' אור ליום ט"ו לחודש תמוז בשנת תק"ג בן מ"ז שנה ונקבר בירושלים בהר הזיתים, אצל הגה"ק הפרי חדש זי"ע שביקש ממנו מחילה בחיים היותו, על שהשיג עליו כי לשם שמים נתכוון. כאשר נסתלק רבינו הק', הריגש בזה מן הבעש"ט הק' זי"ע על ידי שקיבל אז כוונה בנטילת ידיים שניתנת רק לחד בדרא, והבעש"ט הק' זכה בה במקומו של אור החיים הק'.

והפלא ה' אֶת מִכְתָּבָךְ וְאֶת מִכְתוֹבְךָ וְרָצַף מִכּוֹת גְּדֻלוֹת וְנֶאֱמָנוֹת וְחָלְסָם רָעִים וְנֶאֱמָנִים. (פרשת כי תבא כ"ח י"ט) צְרִיךְ לְהַבִּיחַ מֵהַשִּׁיכּוֹת שֶׁל נֶאֱמָנוֹת לְמִכּוֹת אוֹ לְחוֹלָיִים, וְאֲפֶשֶׁר לִוְמַר שֶׁהַעֲנִיִּין שֶׁל נֶאֱמָנִים הֵינּוּ נֶאֱמָנִים לְמַשְׁלַח עוֹשֶׂה רָצוֹן, וְכֵאן כִּיּוֹן שֶׁנִּשְׁלַח עַל יְדֵי הַקְּב"ה עַל בְּנֵי הָאָדָם, וְהֵאֲנִישִׁים יַעֲשׂוּ כָל מִינֵי הַשְּׂתָדְלוֹת לְהַתְרַפּוֹת בְּרַפּוּאָה טְבַעֲנִית מְבַלִּי לְחִזּוֹר בְּתֻשׁוּבָה, וְהַמְכוֹת וְהַחּוֹלָאִים לֹא יִסּוּרוּ מֵהֶם עַד שִׁיעֲטוּ תְּשׁוּבָה, הִרִי שֶׁהֵם נֶאֱמָנִים לְשׁוֹלְחֵיהֶם. (אור החיים)

הטבילה היא במים ארבעים סאה, וזה יועיל לכאשר יחשוב האדם מחשבות רעות אשר לא תעשה צריך לטבול במים להעביר המחשבה העולה על רוחו ולזה היתה עולה באה, לזה יטבול במים ויעביר טומאתו ממנו. (ראשון לציון)

הנה ידוע מה שאמרו דהנה שלשה ספרים נקראו קדוש אור החיים הקדוש. אלשיך הקדוש. השל"ה הקדוש. ופעם אחת שמע הרה"ק ר' יחזקאל משינאווא בעל דברי יחזקאל זי"ע אחד שאמר ספר התניא הקדוש וגער בו שאין קוראים קדוש.

רבינו לא ארכו לו השנים בירושלים עיה"ק ועלה נשמתו לשמימה במוצאי שבת ק' אור ליום ט"ו לחודש תמוז בשנת תק"ג בן מ"ז שנה ונקבר בירושלים בהר הזיתים, אצל הגה"ק הפרי חדש זי"ע שביקש ממנו מחילה בחיים היותו, על שהשיג עליו כי לשם שמים נתכוון. כאשר נסתלק רבינו הק', הריגש בזה מן הבעש"ט הק' זי"ע על ידי שקיבל אז כוונה בנטילת ידיים שניתנת רק לחד בדרא, והבעש"ט הק' זכה בה במקומו של אור החיים הק'.

הל' לא דצדיקיא

היום פרייטאג עש"ק פרשת בלק י"ד תמוז חל היארצייט של הרח"ק

בעל אלפי מנשה מזידיטשױב

רבי מנשה ב"ר ישכר בעריש זי"ע

נסתלק לגנזי מרומים ט"ז תמוז תרצ"ה זכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

רבינו הרח"ק רבי מנשה אייכנשטיין מ'זידיטשױב על אלפי מנשה זי"ע נולד ב'זידיטשױב בשנת תרכ"ה לאביו הרח"ק ר' ישכר בעריש ואלתרצ'ק על מלכות 22 ויום ט"ז זי"ע בן הרח"ק ר' אלכסנדר יום ט"ז סענדר י"א זי"ע בן הרח"ק ר' יצחק אייזיק על פירוש מהרי"א מ'זידיטשױב זי"ע בן הרח"ק ר' ישכר בעריש זי"ע ב' יצחק אייזיק ראש על זידיטשױב קאמארנא זי"ע מנכ"ר רבינו על תוספות יום ט"ז זי"ע, ואמרו הרבני'ת הצדיקת מרת עיינדל ע"ה בת הרח"ק ר' מנשה הלוי מראפשיץ זי"ע בן הרח"ק ר' אשר יעי' על אור יעי' זי"ע תתן הרח"ק ר' נפתלי צבי ראש עלת ראפשיץ על נר קנז' זי"ע

רבינו הרב הגאון הגדול בוי"ק חו"יפ צדיק תמים, בעודו צעיר לימים כבר יצא שמו וטבעו בעולם על ידי התמדתו ושקידתו בתורה לילות כימים בעומקו של הלכה, ולא שם לבו מעולם לשום דבר רק כל ישעו וכל חפצו להגות בתורת ה'. וסיפר שהתמדתו של רבינו בתורה היה בתשוקה עזה ונלהבה ברשפי אש שלהבת ה' אשר גם גשם ושלג וקור וקרה לא יכלו לכבות אהבתו לתורה, וגם בלילות של קרח וקפאון בלי שביב אש בתנור, ובלי אור הנר למד תורה לאור הלבנה. רבינו היה חביב בעיני גדולי דורו וסיפר כשרבינו היה מגיע לעיר אונגוואר היה הולך לבקר אצל הרב דעהיר הגה"ק ר' יוסף אלימלך כהנא אב"ד אונגוואר זי"ע, הגאון היה עומד לפניו מלא קומתו והיה מכבד אותו שישב על כסאו. (שיח זקנים)

אייכנשטיין] ראוהו גדולים וחרדו לקראתו כי חשף זרוע עזו בחריצות ובקיאיות הפלא ופלא בעינינו טומאה וטהרה. עם פרוץ מלחמת העולם הראשונה נמלט רבינו לוינה בירת אוסטריה, משם עבר לגרוסוורדיין עם ששה אביו, ולאחר מכן חזר לרישא. עם פטירת אביו כבי"א בניסן תרפ"ד במונקאטש, תקע אהלו של תורה בעיר מונקאטש למלא את מקומו כאדמו"ר מזידיטשױב ביחד עם אחיו הרח"ק ר' משה מסטרי זי"ע. בכך הפסיק לשמש כראב"ד רישא, אך עדיין המשיך לכהן ברבנות ווערעצקיי עד שנתו האחרונה. בכהונתו במונקאטש, הוציא לאור בשנת תרפ"ז את ספרו מטה מנשה על המועדים. כאשר קמו ימי רעה זה כמיו שנים נחלה במחלה אנושה וסבבוהו כמה טרדות ופגעי הזמן, בכל זאת לא נחו ולא שקטו רעיוניו רק הגה תמיד ברוחו הקדוש חידושי תורה וכמעט בכל לילה בקומו ממטתו כתב חידושי תורה חדשים לבקרים

ביום ט"ו תמוז תרצ"ה לעת ערב הובא רבינו לביתו לעיר מונקאטש מווערעצקיי שהיה שם שבועות אחדים לשאוף רוח צח, ובבוקר השכם ערב שבת קודש ט"ז תמוז ונסתלק לגנוי מרומים, הבשורה הרעה עשתה לה כנפים וכל העיר ומקומות הקרובים באו לתת לו כבוד האחרון ול א הספידוהו כי כן היה רצונו, ואמר במסלי"ת לאנשי ביתו כי בין הצדיקים של גזע ראפשיץ לא היה המנהג להספיד וישר בעיניו ואינו רוצה שיספידו. ומנוחתו כבוד שם בבית החיים. נשאר אחריו בנו הרח"ק ר' חיים יוסף מהוקליווא הי"ד זי"ע שמילא את מקומו, הרח"ק ר' מתתיהו מדזיקוב הלושיץ זי"ע, הרח"ק ר' תורת האשם, [האש"ם ר"ת הקטן מנשה

סגולת התורה וייעוז בגדו בידה וינס ויצא החוצה וכתב בספר נועם מודים בפרשת שלח דתיבת ויצא לכאורה אך למותר דהוי סגי למיכתב וינס החוצה וכתב ששמו מרומים בו על פי מוצאם ז"ל דיוקנו של אביו ראה וזה מרומז בתבית ויצא שנדרש נוסריקון וירא יוסף צורת אביו. ועיי"ש מ"ש הוא ז"ל עוד בזה דכתיב ויצא החוצה עיי"ש ולדעתי נראה עוד דהנה בפסוק שלפני זה כתיב ויבא ה' לראות לעשות מלאכתו ואיתא במדרש ובילקוט ויבא ה' לראות לעשות מלאכתו יום שבת היה דכתיב פי בו שבת מלמלאכתו (בראשית ב' ג) ומה מלאכה ה' לו קורא ושונה מה שאביו למדו עיי"ש, ולפי"ז יש לומר שעל ידי שהיה יוסף אז קורא ושונה ניצל מאותה מעשה כי לימוד התורה הוא סגולת לפרוש מעריית וביאות אסורות (כמיי"ש הרמב"ם ז"ל בסוף הלכות אסורי ביאה פרק כ"ב). וזהו דכתיב גם תיבת ויצא כי תיבת ויצא מרומז שעל ידי שהי' קורא ושונה נס החוצה וניצל מאותה מעשה כי יצ"א עולה מספר הראשי אותיות מחמשה חומשי תורה ומששה סדרי משנה. והאות ה' מתיבת ויצ"א רומז על לימוד כי מן ה' משם הוי' נמשך לאדם לימוד התורה וכמ"ש בילקוט חדש (ע"ד תורה סי' צ"ה). וגם יש להוסיף לרמז עוד על זה שהר"ת וי"נס ו"יצא ה"חוצה עולים מספר ט"ב ואמרו ז"ל אין טוב אלא תורה שנאמר (משלי ד' ב): "כי לקח טוב נתתי לכם תורת אל תעזבו" (מסכת אבות פרק ה) והס"ת וי"נס ו"יצא ה"חוצה הם ס' ה' האותיות ס"א רומז על ס"א מסכתות כי ס"א מסכתות יש וכמ"ש הרמב"ם ז"ל בהקדמתו לסדר זרעים והאות ה' רומז על החמשה חומשי תורה. (אלפי מנשה) ממנהגו רבינו בקבלת שבת כאשר הגיע ללכה דודי היה מכבדים איש אחד לשיר ולא הבעל תפילה. (זכרון משה) נהג רבינו שלא הורשו לחסידיו להיות אצלו על חג הפסח בסדרו, ואמר: שפסח היא זמן להיות בבית. (נטעי בבריאת)

כשהגיע לפרקו בחיותו בן שבע שנים בלבד שידכו זקנו הרח"ק ר' יצחק אייזיק מזידיטשױב זי"ע עם הרבנית הצדיקת מרת שרה רעכיל ע"ה בתו של הרח"ק ר' יהושע מדזיקוב בעל עטרת ישועה זי"ע בן הרח"ק ר' אליעזר ב"ר הרח"ק ר' נפתלי צבי הורוויץ ראש שושלת ראפשיץ בעל זרע קדש זי"ע, ונישא בדזיקוב בשנת תרל"ח. אחר נישואיו נתמנה לרב ומו"ץ בדזיקוב, ובהיותו סמוך על שלחן חותנו הוציא לאור בשנת תרנ"ה את ספרו הראשון אלפי מנשה על שולחן ערוך חושן משפט קולע אל השערה בפלפול וסברה ישרה. בשנת תרנ"ז מינהו אביו למלא את מקומו ברבנות העיר ווערעצקיי. וכעבור שנתיים נתמנה גם לראב"ד ברישא, וכדי לרצות את שני הערים היה שוהה בחורף ברישא ובקיץ בווערעצקיי. ברישא בשנת תרס"ה הוציא לאור את ספרו הנפלא תורת האשם, [האש"ם ר"ת הקטן מנשה

תורת האשם, [האש"ם ר"ת הקטן מנשה

נתנדב היום לע"נ הר"ר יצחק ב"ר צבי ז"ל תנצב"ה

אידן האבן שוין געזעהן ישעות מיטען מנדב זיין א טאג אדער א חודש דעם הלולא דצדיקיא, רופט שוין צו מנדב זיין אין א שטאט אבער איבער די גאנצע וועלט הזכות הצדיקים וועט זיכער מגין זיין פאר אייך עב"ג בב"א רופט. 1866-368-6724

כובל שומרי החומות לצדקת רבי מאיר בעל תס צדיקת דר סקווירא - סקווירא 845-352-9400 וויליאמסבורג 718-243-2495 גער עקט דר רבי מאיר בעל תס פושקע ביי יקר ע נעלעגנהייט סגולה לפירסת רפואות וישועות. ולכל מנהג דמויות